

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 20Csp/67/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119205486
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Bujňák
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2019:8119205486.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov, sudcom JUDr. Marekom Bujňákom, v právnej veci žalobcu Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanej B. Q., C.. XX.XX.XXXX, S. O. XXXXX/XX, XXX XX M., L. O., o zaplatenie 4.886,20 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalobu zamieťa.

II. Žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznáva a žalobca nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 19.03.2019 si žalobca uplatnil voči žalovanej právo na zaplatenie sumy 4.886,20 eura s príslušenstvom. V odôvodnení svojej žaloby uviedol, že dňa 14.08.2013 uzatvoril so žalovanou Úverovú zmluvu č. 00000000058662 (ďalej aj ako „Zmluva“), na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej peňažné prostriedky vo výške 7.500,- eur. Poskytnutý úver a úroky sa žalovaná zaviazala splácať v pravidelných mesačných anuitných splátkach a celý úver aj s príslušenstvom bola povinná splatiť do 20.07.2023. Po vyčerpaní poskytnutého úveru žalovaná porušila svoje zmluvné povinnosti, a preto žalobca, na základe výzvy na predčasne splatenie úveru, rozhodol o predčasnej splatnosti dňa 22.02.2019 a to po zaslaní upozornenia na omeškanie a možnosť predčasného zosplatenia druhou upomienkou zo dňa 20.12.2018. Pohľadávka ku dňu zosplatenia predstavovala sumu 5.183,51 eura a pozostávala z istiny vo výške 4.886,20 eura, úrokov vo výške 234,37 eura, úrokov z omeškania vo výške 2,94 eura, poplatkov vo výške 60,- eur, ktoré si neuplatňuje a poplatkov za poistenie schopnosti splácať úver vo výške 0,- eur. Po zosplatení žalovaná neuhradila žiadnu sumu. Žalobca si zároveň uplatnil úrok z omeškania a zmluvný úrok z nezaplatennej istiny, na ktorý podľa jeho názoru má nárok do vrátenia peňažnej istiny.

2. Žalovaná s podanou žalobou nesúhlasila. Vo vyjadrení k žalobe uviedla, že úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, keďže zmluva neobsahuje adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť a dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Všeobecné obchodné podmienky podľa žalovanej nemožno považovať za súčasť zmluvy, keďže samotný text zmluvy neobsahuje označenie ku ktorému konkrétnemu dátumu sú účinné a nebola s nimi oboznámená a boli podpísané.

3. Žalobca v replike uviedol, že v záhlaví zmluvy sú uvedené identifikačné údaje žalobcu vrátane adresy žalobcu, čiže informácia o adrese žalobcu v zmluve neabsentuje. Z obchodného mena žalobcu, identifikačného čísla, ako aj zápisu právnickej osoby v príslušnom obchodnom registri príslušného súdu, má spotrebiteľ možnosť získať všetky potrebné informácie v prípade akéhokoľvek kontaktu žalobcu. Žalobca poukázal na to, že pri uzatváraní zmluvy nevystupoval v postavení predávajúceho, ale v postavení veriteľa, pojem „predávajúci“ označuje účastníka kúpnej zmluvy. Poukázal na dôvodovú

správu k predmetnému zákonu, ktorá pri tejto náležitosti uvádza „najmä pri účelovom úvere na nákup tovaru alebo služby, pri ktorom predávajúci a veriteľ uzatvorili zmluvu o výlučnom poskytovaní spotrebiteľského úveru a na základe tejto zmluvy spotrebiteľ získal spotrebiteľský úver, musí byť spotrebiteľovi zo zmluvy zrejmé, na akej adrese predávajúceho môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť.“ Uvedenie adresy, na ktorej môže spotrebiteľ podať sťažnosť alebo reklamáciu, slúži podľa dôvodovej správy v prípadoch, keď spotrebiteľ nakupuje tovar/služby, na ktorých zaplatenie použije spotrebiteľský úver, a uvedenie danej náležitosti je potrebné vzhľadom na odstránenie pochybnosti, či môže spotrebiteľ sťažnosť/reklamáciu podať na adrese predávajúceho alebo veriteľa. V prípade spotrebiteľského úveru žalobcu daná pochybnosť nevzniká, v zmluve je uvedená len jedna adresa. Žalobca ďalej poukázal na smernicu Európskeho parlamentu a rady 2008/48/ES z 23.4.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, ktorá v čl. 10 ods. 2 nepožaduje uvedenie adresy, na ktorej môže spotrebiteľ podať sťažnosť/reklamáciu, vyžaduje (písm. b) iba: totožnosť a geografické adresy zmluvných strán, prípadne i totožnosť a geografickú adresu zúčastneného sprostredkovateľa úveru. Pri výklade má sa použiť rozsudok Európskeho súdneho dvora z 09.11.2016 vo veci C-42/15 a judikatúra Najvyššieho súdu SR ohľadne náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z.. Podľa rozsudku ESD C-42/15 pokiaľ ide o zmluvy patriace do pôsobnosti tejto smernice, nemali by členské štáty ukladať zmluvným stranám povinnosti, ktoré smernica neupravuje (ak obsahuje harmonizované ustanovenia v oblasti, do ktorej patria tieto povinnosti). V prospech argumentácie žalobcu svedčí aj legislatívna úprava znenia zákona č. 129/2010 Z.z. týkajúca sa náležitostí zmluvy, ktorá bola uskutočnená novelou zák. č. 279/2017, keď zákonodarcia sám v dôvodovej správe uviedol, že táto úprava bola nevyhnutná v nadväznosti na zabezpečenie súladu so smernicou 2008/48/ES v dôsledku rozsudku C-42/15, podľa ktorého úverová zmluva musí obsahovať len náležitosti výslovne uvedené v čl. 10 smernice, a to vzhľadom k tomu, že smernicou sa zabezpečuje úplná harmonizácia v oblasti spotrebiteľských úverov. Touto novelou bola dotknutá náležitosť - uvedenie adresy predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ podať sťažnosť alebo reklamáciu, zo zákona vypustená. Žalobca má za to, že formalistickým výkladom ustanovenia § 9 ods. 2 písm. c) zákona č. 129/2010 Z.z., ktorý by vyžadoval v úverovej zmluve okrem uvedenia adresy žalobcu aj uvedenie, že ide o adresu, na ktorej je možné podať sťažnosť/reklamáciu, by došlo k neprimeranému a nedôvodnému zvýhodneniu spotrebiteľa, nakoľko by sa zmluva v dôsledku absencie tejto náležitosti považovala za bezúročnú a bez poplatkov. Žalobca má za to, že zmluva obsahuje dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti. Doba trvania zmluvy je uvedená v bode 5.1. zmluvy, podľa ktorého bola zmluva uzatvorená na dobu určitú - do splatenia všetkých záväzkov klienta voči banke vyplývajúcich z úverovej zmluvy. Splatnosť úveru bola 20.07.2023. V zmysle bodu 1.1. úverovej zmluvy banka poskytne klientovi peňažné prostriedky formou splátkového bezúčelového úveru za podmienok uvedených v úverovej zmluve a vo Všeobecných obchodných podmienkach - Primá banka Slovensko, a.s. (ďalej aj „VOP“), ktoré tvoria jej neoddeliteľnú súčasť. V zmysle uvedeného, neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú av VOP žalobcu. Žalobca má za to, že Všeobecné obchodné podmienky (VOP) sú súčasťou zmluvy, a to jednak vzhľadom na text zmluvy, ktorý VOP uvádza ako neoddeliteľnú súčasť zmluvy, s ktorou sa žalovaná oboznámila a vyslovila súhlas svojím podpisom a jednak tiež s odkazom na rozhodnutie SD EÚ z 9.11.2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a. s. proti Kláre Bíroovej, podľa ktorého zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument. V neposlednom rade tento záver vyplýva aj zo samotného ust. § 273 Obchodného zákonníka (OBZ) v spojení s povahou úverovej zmluvy ako absolútneho obchodu; konkrétne poukazuje na ust. § 261 ods. 6 písm. d) OBZ, ktoré výslovne možnosť úprav povinností zo zmluvy v obchodných podmienkach upravuje. Klient preštudovanie zmluvnej dokumentácie a súhlas s ňou potvrdil svojím podpisom na zmluve, t.j. preukázateľne sa oboznámil so zmluvnou dokumentáciou upravujúcou daný zmluvný vzťah.

4. Súd vykonal dokazovanie listinným dôkazmi a to Úverovou zmluvou na č.l. 5-6, Žiadosťou o poskytnutie spotrebného úveru na č.l. 7, Všeobecnými obchodnými podmienkami na č.l.8-15, Sadzobníkom poplatkov na č.l. 16-21, Opakovaným upozornením na č.l. 22, výzvou na predčasné splatenie úveru na č.l. 23, Prehľadom splácania do predčasného zosplatenia na č.l. 24-25, Stavom z omeškaných splátok na č.l. 26, Prehľadom Zmluvných úrokov na č.l. 26-27, Prepočtom úrokov z omeškania na č.l. 28, Prehľadom splácania do predčasného zosplatenia na č.l. 29-30, Prepočtom úrokov z omeškania na č.l. 33, Credit report analytic na č.l. 34-42, Správou zo sociálnej poisťovne na č.l. 43, Vyjadrením žalovanej na č.l. 57, Replikou žalobcu na č.l. 60-63, Štandardnými európskymi informáciami na č.l. 65, doručenkou na č.l. 66, doručenkou na č.l.67, Vyjadrením žalobcu na č.l. 76, Výpisom z účtu na č.l. 78 a zistil tento skutkový stav:

5. Strany konania uzatvorili dňa 14.08.2013 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 00000000058662, na základe ktorej mal žalobca poskytnúť žalovanej úver vo výške 7.500,- eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať v 120 mesačných splátkach po 120,35 eura. V zmluve si strany dohodli poplatok za poskytnutie úveru vo výške 375,- eur a ročnú úrokovú sadzbu vo výške 14,9%. Ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) bola vo výške 17,82% a priemerná hodnota RPMN vo výške 13,79%. Konečná splatnosť úveru bola dňa 20.07.2023.

6. Podľa prehľadu splácania žalovaná uhradila celkovú sumu 7.596,- eur.

7. Z výpisu z účtu žalovanej vyplýva, že žalovaná dňa 14.08.2013 čerpala úver vo výške 3.000,95 eura. Z výpisu zo systému žalobcu vyplýva, že suma 4.124,05 eura bola použitá na splácanie úverov žalovanej.

8. Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

9. Podľa § 52 ods. 1,2,3,4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01.03.2012 do 30.09.2013 (ďalej len ako „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

10. Podľa § 53 ods.1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

11. Podľa § 53 ods.5 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

12. Podľa § 54 ods.1, 2 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

13. Špeciálna úprava spotrebiteľského úveru je obsiahnutá v zákone č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.01.2013 do 09.06.2013 (ďalej len ako „ZoSÚ“). Tento zákon v § 1 ods. 2 definuje spotrebiteľský úver, ako dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Podľa § 2 písm. d/ ZoSÚ zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

14. Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

15. Podľa § 9 ods. 2 písm. g), j) ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka¹⁸⁾ musí obsahovať tieto náležitosti: celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

16. Podľa § 11 ods. 1 ZoSÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

17. Posudzovaný právny vzťah strán je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou, konkrétne ide o spotrebiteľský úver. Žalobca bol od uzavretia zmluvy v postavení dodávateľa a žalovaná v postavení spotrebiteľa, preto uvedený právny vzťah je v režime spotrebiteľského práva. Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať neprijateľné podmienky, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa pod sankciou ich absolútnej neplatnosti.

18. Právny vzťah strán súd posúdil podľa noriem spotrebiteľského práva, a to podľa osobitného právneho predpisu zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmluvy a všeobecného právneho predpisu Občianskeho zákonníka.

19. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že strany konania uzatvorili dňa 14.08.2013 zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Keďže ide o spotrebiteľskú zmluvu túto zmluvu súd ex offo podrobil kontrole, či obsahuje všetky zákonné náležitosti vyžadované právnou úpravou v čase uzavretia zmluvy. Po preskúmaní predmetnej Zmluvy súd dospel k záveru, že táto neobsahuje údaj o celkovej výške úveru podľa § 9 ods. 2 písm. g) ZoSÚ a v zmluve je nesprávne RPMN v neprospech spotrebiteľa. Súdny dvor EÚ v rozsudku C-377/14 vo veci Ernst Georg Radlinger, Helena Radlingerová proti FINWAY, a.s. ustálil výklad celkovej výške úveru tak, že článok 3 písm. l) a článok 10 ods. 2 Smernice 2008/48 ako aj bod I prílohy 1 tejto smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že celková výška úveru a výška čerpania úveru označujú celkovú sumu, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi reálne vyplatené. Ak žalovaná na základe zmluvy o úvere reálne čerpala sumu 7.125,- eur (žalovanej bol okamžite započítaný poplatok vo výške 375,- eur), čo vyplýva z výpisu z účtu žalovanej a zo systému žalobcu, pričom v zmluve je uvedený nesprávny údaj 7.500,- eur, má to rovnaké následky ako keby v zmluve údaj o celkovej výške úveru nebol uvedený vôbec. Takáto nesprávna celková výška úveru má v konečnom dôsledku za následok, že v zmluve je uvedená nesprávna výška RPMN a to v neprospech spotrebiteľa, keďže výpočet RPMN závisí od celkovej výšky úveru.

20. V zmluve taktiež absentujú predpoklady pre výpočet RPMN. ZoSÚ v ustanovení § 9 ods. 2 písm. j/ vyžadoval v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzať aj všetky predpoklady použité na výpočet RPMN. Do kategórie týchto predpokladov je potrebné zaradiť i matematický výpočet, na základe ktorého veriteľ dospel k určitej výške RPMN. Spotrebiteľ by inak nemohol preveriť správnosť takéhoto výpočtu RPMN ako jednej z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, umožňujúcej posúdiť výhodnosť úveru, čo nepochybne má zásadný vplyv na jeho rozhodnutie vstúpiť do úverového vzťahu s veriteľom. Je nemysliteľné od spotrebiteľa očakávať, aby len na základe údajov o ročnej percentuálnej miere nákladov uvedenej v zmluve mohol posúdiť správnosť tejto náležitosti zmluvy. Súd v tejto súvislosti poukazuje aj na rozsudok Okresného súdu Prešov zo dňa 7.12.2018, sp. zn. 11Csp/164/2018, ktorý uviedol: „Medzi obligatónymi náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré sú vymenované v § 9 ods. 2 pod písm. j/ je uvedená nie len ročná percentuálna miera nákladov a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, ale aj uvedenie všetkých predpokladov použitých na výpočet tejto RPMN. Gramatickým a logickým výkladom tohto ustanovenia je potrebné dospieť k záveru, že nestačí, ak v zmluve je uvedená len výška RPMN. Takýto strohý údaj by totiž nemal žiadnu výpovednú hodnotu pre spotrebiteľa, keďže nevyplývalo by z neho čo daný údaj vlastne predstavuje a pritom je jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa, keďže je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Preto musí byť v zmluve uvedené z akých predpokladov sa vychádzalo pri jeho výpočte (že je to výška úveru, výška mesačnej splátky, počet splátok, interval splácania a pod.) a to bez ohľadu na to, že tieto atribúty sú uvedené v zmluve, pretože každá z nich osobitne predstavuje ďalšiu povinnú náležitosť zmluvy. Pre úplnosť súd dodáva, že tá istá náležitosť zmluvy, teda aj uvedenie predpokladov použitých pre výpočet RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere je upravená aj v smernici

Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a to v článku 10 ods. 2 písm. g/." Súd sa s tým odôvodnením v celom rozsahu stotožňuje.

21. Keďže zmluva neobsahuje údaje podľa § 9 ods. 2 písm. g), j) ZoSÚ a v zmluve je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa, poskytnutý úver sa v zmysle § 11 ods. 1 ZoSÚ pokladá za bezúročný a bez poplatkov a žalobca môže od žalovanej požadovať iba zaplatenie istiny. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalovaná čerpala úver vo výške 7.125,- eur a poukázala úhrady celkovo vo výške 7.596,90 eura. Keďže žalovaná celú istinu žalobcovi zaplatila, súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

22. O trovách strán súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“), podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalovaná mala v konaní plný úspech, avšak nakoľko si trovy konania neuplatnila a zo spisu jej trovy konania nevyplývajú, súd žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznal a žalobca ako neúspešná strana nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Odvolanie musí ďalej obsahovať, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov tak, aby jeden zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).